

رئیس‌ی در شورای قضائی استان قم:

امنیت ملی برای ما مهم است و تعارف بردار نیست

گروه سیاست: رئیس قوه قضائیه با تأکید بر اینکه امنیت ملی مسئله مهمی است که نباید احساسی و با تعارف با آن برخورد کرد، گفت: نباید اجازه داد در کشور کسانی از طریق رابطه با بیگانگان و به‌عنوان عامل دشمن به امنیت ملی آسیب بزنند...

صفحه ۴

شنبه ۲۹ آذر ۱۳۹۹ • ۴ جمادی‌الاول ۱۴۴۲ • ۱۹ دسامبر ۲۰۲۰

تیتراها

واکنش مجلس اصولگرایان

به طرح بحث مجدد لوایح FATF در مجمع

تصویب نمی‌شود!

صفحه ۴

اصولگرایانی که نمی‌خواهند در آستانه انتخابات اصولگرا باشند

صفحه ۴

عادل برای گزارش بازی رفت نه مهاجرت!

صفحه ۱۱

از عفو متهمان سیاسی تا برکناری قضات متخلف

صفحه ۴

اخبار «توهم»ی درباره «گل»

صفحه ۹

توافق مشروط بر سر درد مشترک

صفحه ۸

حرف اول

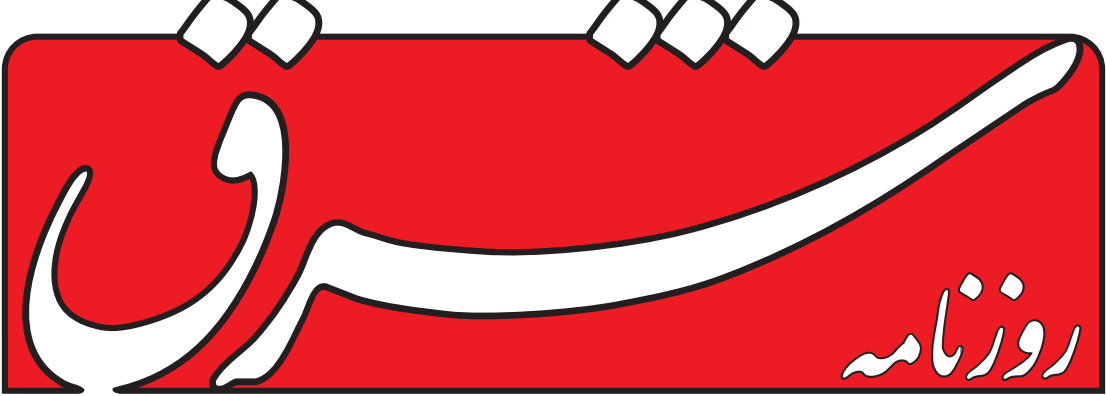
با مخاطبان آشنا چه کنیم؟

سیدشهاب‌الدین طباطبایی

رهبر انقلاب چهارشنبه گذشته در دیدار اعضای ستاد بزرگداشت سالگرد شهید سلیمانی با اشاره به صدای واحد ملت در بسیاری از امور، مسئولان را مخاطب قرار دادند که نباید این اتحاد و هم‌صدایی مردم را از بین ببرند و ملت را تکه‌تکه کنند... ایشان با انتقاد از برخی سخنان اختلاف‌افکنان، خطاب به مسئولان گفتند: اختلافات خود را با مذاکره با یکدیگر حل کنید. مگر نمی‌گویید باید با دنیا مذاکره کرد، آیا نمی‌شود با عنصر داخلی مذاکره و اختلافات را حل کرد؟

مخاطبان آن خطاب برای همه شناخته‌شده هستند، چند نفری که به ویژه در چند هفته گذشته اختلاف‌افکنی‌ها را به اوج رسانده‌اند. مسئله اصلی اما اختلاف مقامات و مسئولان عالی‌رتبه نیست، موضوع کشاندن و افکندن آن اختلافات به صحن عمومی کشور است. تبدیل سپهر سیاسی، اجتماعی و اقتصادی کشور به صحنه ابیزار اختلافات و کلابه‌های بی‌سروته و بی‌قاعده و بی‌فایده‌ای است که تنها دستاوردش ناامیدترکردن مردم و بلکه همان تکه‌تکه‌کردن ملت است. پیشنهاد می‌کنم چنانچه مسئولان مورد نظر پیام، خطاب روز چهارشنبه را به‌طور مناسب و کامل دریافت نکرده‌اند، رسانه‌ها دست‌به‌کار شوند. چه دلیلی دارد اگر دو مسئول قوه نمی‌توانند باهم بنشینند و با گفت‌وگو به نتیجه برسند، دعوا را به سطح جامعه بکشانند و اردوکنشی مجازی و رسانه‌ای راه بیندازند و امنیت روانی و آرامش جامعه هم برایشان مهم نباشد. نمی‌گویم رسانه‌ها اختلافات مسئولان را پوشش ندهند که می‌دانم طبیعت رسانه و خوراک مطبوعات پرداختن به همین چالش‌ها و اختلافات است اما رسانه‌ها می‌توانند موضوعات اختلاف‌افکنانه و دعوای تریبونی دو مسئول قوه را با برچسب‌هایی هشداردهنده و آگاه‌کننده در ابتدای خبر مشخص کنند یا برای مثال در ابتدای چنین مطالبی نوشته‌ای بیاورند یا این را پوشش ندهند که می‌دانم طبیعت رسانه و مضمون که «بازهم نتوانستند باهم مذاکره کنند»، یا «ملت را تکه‌تکه نکنید»؛ به‌این‌ترتیب هم خطاب رهبری را به مسئولان و مخاطبان منظور یادآوری می‌کنند، هم مخاطبان خسته از این دعوایا را پیشاپیش از محتوای خبر مطلع می‌کنند. چاره دیگری هست؟

گفت‌وگو با سعید مدنی

ماندن در استراتژی ۲۰ سال پیش خطای بزرگی است

گروه سیاست: تجربه سال ۹۸ در زمینه انتخابات و برخاستن صدای طبقات محروم جامعه، سؤالاتی اساسی پیش‌روی جریان‌ات سیاسی به‌ویژه اصلاح‌طلبان قرار داد که با شرایط فوق این جریان که بروز جدی‌اش را در انتخابات...

صفحه ۲

سال هجدهم • شماره ۲۸۹۳ • ۱۲ صفحه • ۵۰۰۰ تومان

سرمقاله

از خودبینی‌گانی در سیاست

احمد غلامی . سردبیر

برای رسیدن به راهبردی اساسی در جامعه سیاسی ایران، ناگزیریم به شیوه‌های متفاوتی آن را تحلیل کنیم و دریابیم برای برون‌رفت از وضعیت کنونی چه باید کرد. همه این تحلیل‌ها فرایند دوری را شکل می‌دهند که حول یک محور می‌گردند و آن چیزی نیست جز تغییر؛ تغییر در صورت‌بندی، تغییر به سمت آینده برای رسیدن به دولت و جامعه دموکراتیک و تغییر برای بازپایی گذشته‌های از دست‌رفته. شکی نیست که جامعه کنونی ایران چندان نسبتی با جامعه سال‌های ۷۶، ۸۴، ۸۲، ۸۸ ندارد. در این سال‌ها شباهت‌های بسیاری را می‌توان ردیابی کرد. برای نمونه در انتخابات دوم خرداد ۷۶ و سوم تیر ۸۴ و ۲۲ خرداد ۸۸ شباهت‌های بسیاری وجود دارد که یکی از مهم‌ترین این شباهت‌ها قدرت سیاسی است یا اینکه حق را توان انبوهه مردم تعریف می‌کند نه چیز دیگری. نشانه‌ای که در انتخابات مجلس یازدهم اثر چندانی از آن وجود نداشت. فارغ از رقابت‌های سیاسی، یقیناً اصولگرایان هم به این نتیجه رسیده‌اند که حق را توان انبوهه مردم تعیین می‌کند خاصه در نمایندگی خانه ملت. ازاین‌روست که نمایندگان مجلس یازدهم دست به هر کاری می‌زنند تا نشان دهند اگرچه با آرای بسیاری از مردم به مجلس راه نیافته‌اند، اما ظاهراً نماینده همه آنها هستند. اما کسی به این صداها اعتنایی نمی‌کند در این میان قالیباف بیش از هر کسی شیفته این مجلس حداقلی است. او در جایگاهی قرار دارد که آن جایگاه را سکوی پرتابی برای دستیابی به قدرت بالاتر می‌بیند و واکنش‌های سیاسی او بیش از هر چیز بیانگر نوعی جدال شخصی است برای کسب هر آنچه تاکنون از او در حین شایستگی دریغ داشته‌اند. پس تحلیل عملکرد قالیباف در تحلیل این شرایط اخلاخ ایجاد می‌کند. در میان اصولگرایان محمود احمدی‌نژاد به توان انبوهه مردم در شکل پوپولیستی آن باور داشت؛ شکل جمعیتی آن یا توده‌وار. اما مردم از نظر او هرچه که بود در صورتی حداکثری تجلی می‌یافت. تکیه به این مردم حداکثری حتی در صورت پوپولیستی آن قابل پذیرش‌تر از کامیابی در رسیدن به قدرت به شیوه‌های حداقلی است. نیازی به وضوح بخشیدن به این دو تفاوت نیست، چراکه نمونه‌های تاریخی آن بسیاریند؛ ظهور دولت‌های قبیل صمدن به عنوان دولت‌های حداقلی و محمد مصدق به عنوان دولت حداکثری. تاریخ نشان داده هیچ برآمده‌ای از مردم حداقلی سرانجامی جز اقتدارگرایی نداشته است. تحمیل اراده خود به دیگری که تنها گناهشان غیاب در به قدرت رسیدن دولت آنان بوده است. وضعیت موجود مستعد به‌وجودآمدن چنین دولتی است، زیرا جامعه سیاسی از توان تهی شده است. مسئله اصلی به قدرت رسیدن یا نرسیدن دولتی خاص نیست. مسئله اساسی، جامعه‌ای بی‌توان است؛ جامعه‌ای از خودبیگانه. اگر تعبیر مارکس درباره کارگران را هم به سیاست تسری بدهیم، یک قدم به تعریف جامعه‌ی از توان تهی‌شده نزدیک‌تر خواهیم شد: «اگر کار، ارزشی مثبت و سازنده برای بشریت است، در نظام سرمایه‌داری، از خود بیگانه می‌شود؛ به این معنا که در نظام سرمایه‌داری نتیجه کار (ایجاد ارزش) به مولد آن یعنی کارگر تعلق ندارد بلکه از آن صاحب سرمایه‌ای است که کارگر را به کار می‌گمارد». اگر به انتخابات دوره‌های گذشته بازگردیم، خواهیم دید ایجاد ارزش از طریق خلق سیاست یا شرکت در انتخابات به مردم نرسیده است و اتفاقی که افتاده به قدرت‌رسیدن چهره‌هایی بوده است که نتوانسته‌اند نه ارزش خلق سیاست و نه ارزش افزوده آن را به مردم بازگردانند. مردم در انتخابات بیش از هر چیز همچون کارگران سیاسی به پای صندوق‌های رای رفته‌اند. همچون کارگرانی که مارکس از آنان سخن می‌گوید: «نیروی کار تنها به مثابه توانایی و قابلیت فرد زنده وجود دارد پس به تحقق وجود فرد، تولید نیروی حیاتی او مستلزم بازتولید یا بقای آن فرد است. فرد برای بقا یا حفاظت از خود، به مجموعه‌ای از ابزارهای معیشت نیاز دارد. بنابراین زمان کار لازم برای تولید نیروی کار به زمان کار لازم برای تولید ابزارهای معیشت تبدیل می‌گردد». «بدین ترتیب کارگر از آن رو که خود را در پایان روز کاری چون آغاز روز بی‌بهره و محروم می‌یابد، ناچار می‌شود مبادله نیروی کار خود را در ازای ابزار تأمین معاشی که برای خود و خانواده‌اش ضروری است، از سر بگیرد». (جامعه‌شناسی مارکس، ژان پیر دوران، ترجمه هومن حسین‌زاده).

ادامه در صفحه ۲

عکس: پانگه، افشار/سازمان ریاست‌جمهوری

بودجه سال صفر برگشت می‌خورد؟

اظهاربی‌اطلاعی سخنگوی دولت از نامه رئیس مجلس

صفحه ۵

یادداشت

آیا کروناویروس، آنفلوآنزای بد دیگری است؟

جهانگیر تقی‌پور

هنوز مشکل است که بدانیم سرنوشت ما با ویروس کرونا به کجا خواهد کشید؛ اما حداقل به‌طور تئوری احتمال ازبین‌بردن کامل ویروس کرونا وجود دارد؛ اگر با تدابیر دقیق مدیریتی اغلب مردم جامعه با واکنش تهیه‌شده که طبق گزارش‌ها بیش از ۹۰ درصد مفید است، واکنشه شوند، مشروط به اینکه ویروس کرونا مشابه ویروس آنفلوآنزا تغییر آنتی‌ژن (موتاسیون) ندهد که سیستم دفاعی انسان را دور بزند. از طرفی گرچه آنفلوآنزا و کروناویروس‌های مختلف دارند و قدرت واگیری و بخش آنفلوآنزا در اجتماع را دوربرابر کرونا حساب کرده‌اند و ویروس کرونا می‌تواند به‌طور ناگهانی باعث ازبین‌بردن حس‌های بویایی و چشایی در افراد مبتلا شود، ولی آنفلوآنزا و کرونا علائم بالینی بسیار مشترکی با هم دارند؛ هر دو عفونت دستگاه تنفس هستند که می‌توانند بدون علامت بالینی با بیماری خیلی خفیف تا خیلی وخیم و شدید باشند که با درگیری ریوی و مراکز حیاتی بدن باعث مرگ فرد مبتلا شوند. آنفلوآنزا و کرونا هم روش انتقال مشابه دارند و از فرد مبتلا به دیگران منتقل می‌شود که معمولاً از طریق وجود ویروس در قطرات و ذرات ریز تنفسی در هوای بازدمی فرد مبتلا و ترشحات در عطسه و سرفه صورت می‌گیرد. با وجود اینکه ویروس‌های آنفلوآنزا و کرونا از گروه RNA ویروس‌ها هستند که زمینه تغییر ژن (موتاسیون) فراوان دارند، ولی جای خوشحالی است که پژوهشگران بر این عقیده هستند که ویروس کرونا بسیار کمتر از ویروس‌های آنفلوآنزا قدرت موتاسیون دارد و این یافته در حالی است که سازندگان اروپایی و آمریکایی واکسن کرونا از ابتدا فرضیه احتمالی تغییر ژن و موتاسیون ویروس کرونا را در فرایند تهیه واکسن علیه ویروس کرونا گنجانده‌اند. شکی نیست که در مقایسه با مشکلات تکراری و تلفات جانی جهانی سالانه حدود ۷۰۰ هزار نفر در اثر ابتلا به آنفلوآنزا، جامعه پزشکی جهانی در برخورد با ویروس کرونا در بسیاری از عرصه‌ها گوی سبقت را زبوده که نه تنها تهیه سریع واکسنی مفید رکوردی جدید است، بلکه پیشرفت چشمگیر در تحقیقات درمانی کرونا و تأیید و تصویب بسیار سریع داروهای آنتی‌بیوتیکی و منکولنال Remdesivir و Bamlanivimab و استفاده از پلاسمای افراد بهبودیافته از کرونا توسط مهم‌ترین سازمان نظارتی محصولات پزشکی در جهان (سازمان

فلوشیپ و عضو رویال کالج‌های جراحان انگلیس و اسکاتلند، عضو سابق هیئت منتهنه امتحانات تخصصی جراحی در رویال کالج‌های جراحان بریتانیا و ایرلند

صفحه ۲

یادداشت

اقتصاد ملی و وظیفه دولت در قطع تحریم‌ها

ناصر ذاکری
کارشناس اقتصادی

دیگر به آن توجه کنیم.دولت ترامپ برخلاف دولت اوباما، با خروج از برجام و تشدید تحریم علیه ایران نشان داد دنبال توافق با ایران نیست و فقط تسلیم می‌خواهد. به هر تقدیر، مقاومت کشورمان در مقابل زورگویی‌های ترامپ موجب ناکامی او شد. اینک دولت جدید که به‌زودی زمام امور را در دست خواهد گرفت، از همان ابتدا اعلام کرده با بازگشت به برجام مسیر دیگری را در پیش خواهد گرفت. طبعاً اگر جریان کاهش تحریم‌ها سریع‌تر آغاز شود، آثار مثبت آن را در اقتصاد داخلی شاهد خواهیم بود؛ اما نکته مهم این است که بروز این اتفاق و بهبود نسبی شرایط اقتصادی کشور، آن‌هم در ماه‌های قبل از انتخابات خرداد آینده، قطعاً اثری تعیین‌کننده بر رفتار انتخاباتی شهروندان خواهد گذاشت که مطلوب مخالفان و رقبای سیاسی دولت نیست. در چنین شرایطی به‌تعویق‌انداختن جریان کاهش و لغو تحریم‌ها تا تابستان سال آینده می‌تواند شانس رقبای دولت را برای پیروزی در انتخابات افزایش بدهد. بااین‌حال، ناگفته پیداست که چنین تعویقی رنجی بی‌حساب را به ملت ایران، به‌ویژه اقشار کم‌درآمد تحمیل می‌کند و در شرایطی که رقبای منطقه‌ای کشورمان حتی حاضر به از دست‌دادن یک روز از فرصت رشد و توسعه و عقب‌انداختن رقبای پیشرفت و رونق اقتصاد خود نیستند، چنین فرصت‌سوزی سخاوتمندانه‌ای لطمه‌ای سهمگین به اقتصاد ملی می‌زند. سخنان رئیس جمهوری همراهی با دولت نمی‌شوند، مایوس‌کننده است. در سال‌های گذشته مخالفان دولت تلاش کرده‌اند این فکر را به جامعه القا کنند که علت بروز دشواری‌های اقتصادی تحریم نیست، بلکه این بی‌عملی دولت و بالابودن متوسط سن وزیران است که چنین آثار فاجعه‌آمیزی پدید آورده است. آنان وقتی از دشمنی آمریکا با ایران سخن می‌گویند، متعرض تحریم‌ها می‌شوند و اعمال تحریم را بهترین شاهد این کینه و بدخواهی می‌نامند، اما در تحلیل شرایط داخلی کشور، بدون توجه به آثار منفی تحریم‌ها، دولت را مقصر شرایط موجود اعلام می‌کنند. یقیناً همه مشکلات اقتصاد کشورمان ناشی از تحریم نیست و اگر همه تحریم‌ها بلافاصله لغو شوند، نمی‌توان انتظار داشت کشور به‌سرعت در مدار رشد و توسعه قرار گیرد. بی‌تردید شیوه‌های مدیریتی‌مان ایرادات اساسی دارد و نیازمند بازنگری همه‌جانبه در رویه کشورداری خود هستیم؛ اما انکار آثار منفی تحریم، آن‌هم از سوی سیاستپون رده‌بالای کشور و در اصل رقبای سیاسی دولت دوازدهم، بسیار درخور تأمل است. هرچند حقیقتی شایان تأمل‌تر نیز وجود دارد. برای درک بهتر صورت‌مسئله اجازه به‌دید از زاویه‌ای

ادامه در صفحه ۲